

Nr 150.

Av herr Hagberg i Luleå m. fl., angående mobilisering av frivillig arbetskraft för skogsarbetet.

De svårigheter att anskaffa arbetskraft till skogen och kostnaderna för den ovana arbetskraften, som fortfarande har full aktualitet, bör ställa på dagordningen frågan om frivillig skogsavverkning under vissa former. I den mån man kunde få till stånd ett allmännare deltagande i frivilligt skogsarbete på fritid, skulle åtskilliga av dagens svårigheter kunna lösas. På åtskilliga ställen i vårt land föreligger enligt vårt förmenande sådana möjligheter.

Den lämpligaste formen för att åstadkomma ett sådant frivilligt skogsarbete vore, att vederbörande förutom skogsrensning utan att betala rotvärde finge hugga den ved de behövde för sitt hushåll och själva ansvara för dess hemforsling. Säkert skulle en sådan möjlighet utnyttjas av många mindre löntagare i vårt land, som genom söndagsarbete därigenom kunde tillgodose sitt vinterbehov av ved. Hur många dagsverken, som därigenom skulle vinnas, är naturligtvis omöjligt att beräkna, men goda skäl tala för att en betydande arbetsreserv kunde uppbådas.

Likaledes finnes anledning antaga att ett sådant arrangemang bleve billigare för staten än det nuvarande i många fall blir. I kronoskogarna begränsades statsutgiften därmed till avstående från inkomsten å rotvärdet. Det synes oss emellertid även böra övervägas, huruvida icke genom att staten trädde emellan, möjligheter bereddades att även under dylika omständigheter avverka på privata och bolagsskogar. En sådan avverkning kunde ju därjämte begränsas till sådan skog, att den i hög grad finge karaktären av skogsrensning.

Utan närmare motivering anhålla vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om snabb utredning av frågan om mobilisering av frivillig arbetskraft för skogsarbete under ovan angivna former, samt vidtaga de åtgärder, som därefter befinnas vara lämpliga.

Stockholm i januari 1943.

H. Hagberg.

K. Senander.

Set Persson.